

29 omnia t̄ deduc̄ta in iudicio, si solum aliqua sunt prosecuta, Socin. conf. 18. *prosequendo ordinem*, num. 42. & sequent. lib. 1. quem sequitur Apollita ad Felin. in cap. *adversario*. num. 4. *ver. Rei iudicata de exceptionibus*; ubi allegat plurimos, &c. Aperte etiam exemplum reddit cum eadem doctrina ibidem, num. 10. & sequent. ibi: *Extende*, quia si actor deduxit simpliciter, & generaliter actionem, puta hypothecariam, & reus absolutus est, si vnam rem t̄ solum, & hypothecam specialem est prosecutus, & succubuit, non prohibetur eandem hypothecam quoad alia intentare, quam non est prosecutus, Socin. dict. conf. 18. num. 45. lib. 1. &c. qui n. 11.

30 Ita hoc limitat, ibi: *Reltringe*, nisi t̄ is, qui deduxit plura prosecutus fuisset aliqua tantum cum malitia, quia tunc ratione doli sententia indefinita lata prauidicium etiam quoad non prosecuta, Felinus plura cumulans dict. c. *adversario*, num. 12. *de exceptionibus*, &c. *Quam* limitationem nota, quia Tuschum etiam in hac limitatione sequuti fuimus Nos *de Regia protectione*, 4. part. cap. 9. num. 10. & 11. & vide à num. 8.

Atque ita, ut vides, Tuschum perperam allegavit Giurba pro sua opinione, cum potius in praedicto loco, & aliis per Nos annotatis nostram opinionem communem & receptam, & ab alio nemine impugnata[m] amplectatur, & constanter asseueret.

CAPVT XIII.

Pendente recursu ad Regem ob Bullarum retentionem, concordia inita inter colligentes, absque tamen Fiscalis Regis interuentu, an faciat ipsum cessare recursum?

Vbi exactè de effectibus iuris complicati, atque conexi cum iure alterius.

Et an ipsorum vnus condemnatus queat ex iure alterius complicati executionem in totum curare.

SVMMARIVM.

Recursu pendente ad Regem ob Bullarum retentionem an concordia inter colligentes absque Fiscalis interuentu faciat cessare recursum quoad omnes, à num. 1.

Defensio vassallorum, ad quam Rex tenetur, illorum an principaliter interest? num. 2.

Partibus non Regi principaliter incumbit à litteris supplicare Sanctissimum, & supplicationem prosequi, num. 3.

Resoluto iure principali resoluitur ius in consequentiam ab illo dependens, num. 4.

Omni rei per quascumque causas nascitur per easdem resoluitur, num. 5.

Ex concordia inita inter colligentes super retentione regulariter non cessat recursus, quem prosequi valet Regius Fiscalis non transgens, n. 6.

Protestio rei oppressorum, ne scandalum patiatur Respublica, propria est Principis Regalia, n. 7.

Regalia protectionis in prauidicium Regie dignitatis nemo potest renuntiare, quominus ea in super Rex utatur, num. 8.

Republicam tueri, & de eius salute (quae in tranquillitate consistit) curare, precipuum Regis est interesse, num. 9.

Princeps caput est Respublica, & ab eo dependet omnis potestas, num. 10.

Rex Respublice gerit imaginem, cuius loco fuit subrogatus, num. 11.

Is quem principaliter tangit negotium attenditur; non habens ius in consequentiam, num. 12.

Retentionis omnis casus vnica tantum ratione, & fundamento nituntur prauidicio scilicet publicae utilitatis, num. 13.

Litterae in prauidicium tertij extorta regulariter in Senatu non retinentur, nisi simul concurrat publica utilitas, num. 14.

Retentionis ius principaliter est publicum, n. 15.

Iuri publico, cum ad utilitatem communem spectet, detrabi nequit, nec priuatorum conuentio tollit, num. 16.

Ad publicam utilitatem cum pertineat delictorum puniitio, minime impeditur priuatorum conuentione, num. 17.

Ius in utilitatem principaliter publicam, & secundario in fauorem aliquorum, nequit priuatorum conuentione tolli, aut renouari, num. 18.

Legi tendenti principaliter in fauorem singulorum, & incidenter in fauorem publicum recte valet renunciari, num. 19.

Retentionis litterarum remediò (cum fuerit principaliter in fauorem publicum inductum, & secundario in utilitatem vassallorum) renouari nequit, num. 20.

Prinilegio continentis fauorem priuatorum, & Principi simul nequit ab illis renouari, n. 21.

Consensus Superioris requiritur, ut renouari valeat iuri continentis fauorem complicatum cum subditis, num. 22.

Vassallus nequit consentire, nec expressè, nec tacitè in alterius iurisdictione absque Domini consensu, num. 23.

Exemptus nequit prorogare iurisdictionem alterius in prauidicium superioris, num. 24.

Recursus aequaliter continenti utilitatem vassallorum, & Regis in huius prauidicium non valet renouari ratione connexitatis inseparabilis, num. 25.

Quae non possunt nisi connexè produci, non possunt, nisi connexè, tolli, num. 26.

In connexis, & indiuiduis nihil potest fieri contra vnum, quin alteri inferat prauidicium, n. 27.

Connexa sunt indiuidua, num. 28.

Iuri complicato cum iure superioris nequit renouari in illius prauidicium, num. 29.

Transactio super iure complicato cum iure alterius non valet in illius prauidicium, num. 30.

Abbas non potest renouari exemptionis ab Ordinario absque sui Conuentus consensu, n. 31.

Exemptus licet possit prorogare iurisdictionem Ordinarium id sit, quando non redudat in alterius prauidicium, sed perrogatis tantum, n. 32.

Superior potest petere remissionem vassalli prorogantis alterius iurisdictionem, n. 33.

Iuri, & prinilegio suo quis renouat quando respicit sui commodum, non alterius, aut publicum, num. 34.

Dispositio Tridentina in cap. causae omnes respicit fauorem Ordinarium, & subditorum simul, ideò vnus consensu non valet renouari, n. 35.

Renouatio redundans in prauidicium alterius, aut iuris publici non tenet, num. 36.

Iurium

Iurium complicatio, & connexitas ubi adest, non fit executio in renouantem, quia inferi inseparabile prauidicium non renouantem, num. 37. & 38.

In iuribus complicatis ut sententia teneat etiam pro parte, non sufficit aliquorum tantum citatio, num. 39. & sequentibus.

Quamplures Rota decisiones recensentur ad hoc, quod in iure complicato, & connexo sententia lata contra citatum, nec etiam contra ipsum exequatur, ibidem.

Indiuiduis iuris ubi adest, citatio omnium habentium ius complicatum requiritur, ut iudicium & sententia valeat etiam contra citatos, n. 40.

Processus est nullus etiam respectu citati, si omnes consortes non citentur stante connexitate iuris ex eadem causa pronentiis; plures determinauit Rota, num. 41. & seqq.

Sententia si potest exequi in portione citati non illata prauidicio portioni non citati valet quoad citatum dumtaxat, num. 42.

Citationis defectus quoad vnum non prodest alteri citato habenti ius separabile, & non connexum interesse, num. 43.

Sententia lata in fauorem Arrendatarij, & Ecclesiae non citata, nec stantis in lite, est nulla vtriusque respectu ratione connexitatis iuris, & à iure Ecclesiae dependens, num. 44.

Sententia in connexis, & inseparabilibus lata pro vno alteri suffragatur in consequentiam, quando valide fuit prolata: scilicet quando nulla ex defectu citationis, num. 45.

Sententia nulla respectu vnus ex litigantibus consortibus speret iure separabili erit valida respectu alterius, cui non prodest nullius consortis, num. 46.

Sententia in connexis non potest esse valida respectu vnus, & nulla respectu alterius, num. 47.

Sententia vnica structura verborum concepta, & non per capita distincta iniustitia in parte insit in totum, nec dari in executionem potest, num. 48.

Executio sententiae latae contra vnum suspenditur in totum eiusdem respectu, & omnium habentium ius complicatum, & inseparabile continens prauidicium, num. 49.

Secus pro portione condemnati admittente diuisionem, & separabilitatem, num. 50.

Circa ius complicatum & connexum plura remissionè, num. 51.

In iure complicato, & indiuiduo prinilegium vnus prodest alteri non prinilegiato, num. 52.

Recursus retentionis non cessat (regulariter) ex concordia inita inter colligentes non concurrense consensu Fiscalis Regis, cui protectio principaliter interest, num. 53.

Independentibus à Principe consensus partium nihil operatur, num. 54.

Citator, ut extra Regnum compareat in Romana Curia potest Rex defendere, etiam renouentibus ita citatis, num. 55.

Retentionio Bullarum prouenit à iure naturali, cui libet permittente licitam defensionem, n. 56.

Retentionio Bullarum, ubi absolute, & immediatè verget utilitas publica absque particularis participatione, renouari nequit sine Fiscalis interuentu, qui tunc recursum prosequi valet, num. 57.

Retentionio in casibus, quibus locum habet causariuè sub aliquo supposito, nempe ex defectu consensu

eius, quem principale negotium tangit, cessat, quandocumque accedat consensus, n. 58.

Retentionio Bullarum in derogationem iurisdictionis patronatus, cum fundetur in defectu consensu patroni, cessat quandocumque intrinuerit, num. 59.

Gratia, quae in prauidicium tertij non tenet antea vel post, eius accedente consensu, validatur, num. 60.

Violentum non dicitur vim passio opinante, & cooperante seu consentiente, iuxta Aristotelem, num. 61.

Retentionio litterarum in contrauentionem Tridenti: in cap. Causae omnes, cessat accedente consensu partium, & ordinarij, num. 62.

Retentionio Bullarum ob notabile prauidicium tertij cessat accedente tertij voluntate, & consensu, n. 63.

Immunitas Ecclesiae conceditur causante, & secundum quid, si aliquis velit ea vi, quae cessat cessante voluntate, & renouente confingente, n. 64.

Regia pupillarum, & miserabilium protectio cessat accedente consensu illorum, num. 65.

Retentionio litterarum cessat cessante causa speret qua fundatur, ibid. *Mimoloca* declaratur & num. sequent.

Consensus ubi non requiritur pro forma actus, sed ad partis utilitatem, quandocumque subsequatur, conualefcit actus, num. 66.

In retentione litterarum principaliter verget utilitas, & interesse Regis, cuius est Regalia, n. 67.

In retentionis cognitione duo tempora considerantur ante decretum Senatus, & post illud executum: In primo principale est Regis interesse tollere violentiam in secundo partis adstricta ad supplicationem coram Papa, num. 68. & sequentibus.

Regi principaliter pertinet vim tollere faciendò, ut Index reponat, & deferat appellationi, oppresso tamen illam prosequi coram superiore, n. 70.

Vbi adest violentia in damnum Respublicae immediatè potest Fiscalis Regius solus, vel à principio deducere in Senatum, vel ex post facto desistente recursu intentante, num. 71.

Voluntarium à principio fit necessarium ob ius tertio quaesitum, num. 72.

Voluntarium quando fuit deducere aliquid in iudicium, non licet discedere, cum ex suo facto ius semel fuerit aduersario quaesitum, num. 73.

Citationi ad instantiam alicuius exequuta renouari nequit, cum semel ex ea fuerit tertio ius quaesitum, num. 74.

Renouari appellati non potest appellans in prauidicium partis appellatae, num. 75.

Dilationi semel obtenta nequit quisquis in alterius prauidicium renouari, num. 76.

Rescripto per aliquem impetrato nequit impetrans renouari postquam ex eo fuerit alteri ius quaesitum, num. 77.

Commissioni impetrans renouari nequit, postquam citatus fuerit aduersarius, ex qua ius sibi fuit semel quaesitum, num. 78.

Secus ante citationem etiamsi commissio contineat aliquid ad commodum tertij, num. 79.

Rescripto, anteaquam per citationem efficiatur commune, renouari potest impetrans in ius aduersario, num. 80.

Clericus reconuensus coram laico non potest renouari sua conuentioni, cum ex ea semel fuerit ius tertio quaesitum, num. 81.

Renouari potest quis suae actioni, & iudicio intentato re integra, hoc est, ante citationem, anteaquam vllum fuit ius aduersario quaesitum, n. 82.

Exceptionio

